

ZÁŘÍ

REPTÁNÍ A VÍRA

Kristus Pán ukazuje své mistrovské umění v odpovědích na podněty, které přicházejí od lidí, s nimiž se setkává. V dlouhé eucharistické rozmluvě u Kafarnaá jde o podnět v podobě reptání. Židé reptali, byli nespokojeni, pobouřeni jeho výrokem: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe“. Nemohli se vyrovnat s tímto Ježíšovým tvrzením, protože jej vnímali čistě pozemsky jako toho, který se svým lidským projevem nevymyká běžným představám. Znali jeho příbuzné, viděli jej v obyčejných životních situacích. Něco tak vznešeného by podle jejich mínění musel dokázat nějakým zvláštním oslnivým způsobem. Kdyby se snesl z nebe v nějaké gigantické podobě, obklopen andělským dvorem, v zářivém světle, které by zastínilo samotné slunce nebo jinak velkolepým způsobem, pak by jej mohli uznat jako skutečně sestupujícího z nebe. Ale nic takového se nestalo, a tak reptali.

Ježíše toto odmítání nepřekvapilo. Přikročil k výkladu, kterým uvádí své posluchače do tajemství své přítomnosti v eucharistii. Negativní projev nechápavých pochybovačů vyprovokoval Boží moudrost skrytou v srdci Vykupitele k objasnění vztahu k jeho osobě, bez něhož není pochopení myslitelné. Slovy: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec“, otevírá problém víry ve spolehlivost jeho božské autority. „Přijít“ znamená uvěřit, uznat a přijmout, zabydlet se v jeho přítomnosti, zůstat

s ním spojen přátelským poutem. Pak už není žádná potíž s přijetím jeho slov jako naprosté pravdy. On sám slibuje příchod k těm, kteří uslyší jeho klepání na dveře svých srdcí. Pokud mu otevrou, přijde k nim s Otcem i Duchem svatým a učiní si v nich příbytek. Jde tedy o velmi důvěrné osobní pouto, naprostou spřízněnost. Podmínkou k tomu, aby někdo takto k němu přišel, je přitažení nebeským Otcem. Zde vystupuje základní prvek náboženského života. Náboženství je vyjadřováno latinským slovem „religio“, což znamená vázanost, být něčím nebo někým vázán. Lidská osoba už není jako naprosto nezávislá, uvolněná pro svůj neomezený pohyb. I když se nezbavuje své svobody, získává zajištěnost, řád, pevnost a jistotu díky tomuto poutu. Jako horolezec, který není ponechán na skále pouze sobě samému, ale může počítat s pomocí někoho dalšího. Nebeský Otec nepřitahuje člověka otrockým nebo vězeňským poutem. Jsou to provazy láskyplné milosti. Ve víře je zcela nutný tento dar. Ježíš se odvolává na toto přitahování člověka milostí k němu, jenž byl Otcem poslán, aby Otce nejen zvěstoval, ale také k němu přiváděl toho, koho vzkřísí v poslední den. Víru a její nejzákladnější vyústění v nebeské blaženosti však předchází a provází zvěstování: „Všichni budou vyučeni od Boha“. Nejde jen o nějaké suché sdělování poznatků, ale dychtivé vnímání Otcova slova, výživu srdce, které žízní, touží, prahne po Boží pravdě. Kdo pak takto pečlivě slyší Otce, nemůže se minout se Synem. Vždyť i sám Otec říká o Synu: „Toto je můj milovaný Syn, toho poslouvejte!“ při

křtu Páně v řece Jordánu. Na cestě víry je tedy milost provázena a provázána poznáním. V tomto postupném pronikání do hlubin tajemství Boží moudrosti, však není ještě nikomu dostupné vidění Otce. Jedině Ježíš vystupuje jako ten, který jej viděl, protože je „Bůh z Boha, světlo ze světla, pravý Bůh z pravého Boha“, jak vyznáváme v krédu.

A tak nás Pán přivádí postupně k zachycení eucharistického tajemství: „Já jsem chléb života“. Kdo v něho věří a přijímá jej jako chléb života, má život věčný. V síle tohoto božského pokrmu vrůstá do věčného života. Mana na poušti sloužila jako nezbytná tělesná posila k překonání pouště a k dosažení zaslíbené země. Eliáš šel také v síle tělesného pokrmu k dosažení cíle, ve kterém měl plnit svůj úkol. Něco mnohem vydatnější je nám dopřáno v eucharistii. Nacházíme duchovní pokrm, díky kterému můžeme projít celým pozemským životem až k dosažení nebeské slávy. Chléb, který sestoupil z nebe, nás sytí na cestě k nebi.

Od reptání tak Pán posouvá naši pozornost k víře, bez níž není myslitelná spása. Jedním z nejsilnějších magnetů této víry je eucharistické tajemství Kristovy přítomnosti ve způsobách chleba a vína. U Kafarnaá Pán také předznamenal, jak bude dar jeho života obětován v Kalvárské oběti, aby jeho Tělo bylo totožné s eucharistickým chlebem.

Čerpejte tedy co nejvydatněji z tohoto daru – zdroje naší spásy! Žijte co nejplněji eucharisticky! Vírou, nadějí a láskou vstupujte do tajemství eucharistie, aby pak tyto božské ctnosti sílily v našem srdci!

Příští rok vyhlásil svatý otec Benedikt XVI. ve spojení s tématem víry jako Rok víry. Poctivé prožívání svátosti oltářní je mocnou oporou víry a zároveň zdroj, základ a vrchol celého křesťanského života.

Děkovná modlitba sv. Tomáše Akvinského po mši svaté:

„Děkuji ti, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože, zes mě hříšníka, svého nehodného služebníka, ne podle mých zásluh, ale veden jedině svým milosrdenstvím nasytil drahocenným tělem a krví svého Syna, našeho Pána Ježíše Krista. Prosím tě, ať toto svaté přijímání není důvodem k mému potrestání, ale spásonosným prostředkem k dosažení tvého slitování; ať upevní mou víru a posílí dobrou vůli; ať ze mne vymýtí neřesti a vzdálí ode mne hříšnou žádostivost; ať ve mně rozmnoží lásku a trpělivost, pokoru a poslušnost, a všechny ostatní ctnosti; ať je mi pevnou ochranou před úklady všech viditelných i neviditelných nepřátel; ať ve mně dokonale utiší neklid těla i duše; ať mě pevně přimkne k tobě, jedinému a pravému Bohu, abych v tobě šťastně dosáhl svého cíle. Prosím tě, Bože, přiveď mě hříšníka k té velkolepé hostině v nebi, kde ty se svým Synem a Duchem svatým jsi pro své svaté pravým světlem, úplným nasycením, stálou radostí, dokonalou blažeností a vrcholným štěstím. Amen.

P.L.

Liturgický kalendář

ZÁŘÍ 2012

1.	sobota	První sobota v měsíci
2.	NEDĚLE	22. neděle v mezidobí
3.	pondělí	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže
7.	pátek	Sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka
		První pátek v měsíci
8.	sobota	Svátek Narození Panny Marie
9.	NEDĚLE	23. neděle v mezidobí
10.	pondělí	Bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka
12.	středa	Jména Panny Marie
13.	čtvrtek	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14.	pátek	Svátek Povýšení svatého kříže
15.	sobota	Památka Panny Marie Bolestné
16.	NEDĚLE	24. neděle v mezidobí

17.	pondělí	Sv. Kornélia, papeže, a Cypriána, biskupa, mučedníků Sv. Roberta Bellarina, biskupa a učitele církve
19.	středa	Sv. Januária, biskupa a mučedníka
20.	čtvrtek	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů, mučedníků
21.	pátek	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
23.	NEDĚLE	25. neděle v mezidobí
26.	středa	Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků
27.	čtvrtek	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28.	pátek	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa – doporučený svátek
29.	sobota	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30.	NEDĚLE	26. neděle v mezidobí

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
úterý	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce (kromě měsíce července a srpna)
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Od středy do soboty je pravidelná modlitba posvátného růžence přede mší sv.
Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Oznámení

Bohoslužby Na Klamovce

Od pondělí 3. září budou pokračovat bohoslužby Na Klamovce každé pondělí a úterý v 7,30 hod.

Poutní slavnost sv. Václava

Poutní slavnost sv. Václava v zimní kapli bude slavena mší sv. v pátek 28. září v 17,30 hod. Z těchto důvodů se nekoná bohoslužba v kostele Nejsvětější Trojice.

Hodiny náboženství

Během měsíce září je možno přihlásit děti na hodiny náboženství, které začnou od začátku měsíce října. První hodina připadá na čtvrtek 3. října v 15.00 hod. Přihlášky dětí se soustředí u P. Lohela. Věková kategorie dětí je od 1. do 5. třídy.

Zasedání farní rady

Další zasedání farní rady se uskuteční v domečku u Nejsv. Trojice v pátek 14. září po mši sv.

Setkání v domečku a katecheze

Setkání v domečku a katecheze u sv. Jana Nep. budou od začátku října. První setkání v domečku bude na první pátek 5. října. První katecheze u sv. Jana Nep. pak v sobotu 6. října. Další rozpis bude uveden v říjnovém farním listu.

Úmysly Apoštolátu modlitby na září

- 1. Aby politici vždy jednali s poctivostí, bezúhonností a láskou k pravdě.**
- 2. Aby křesťanské komunity měly rostoucí ochotu posílat misionáře, kněze a laiky, spolu s konkrétními prostředky, nejchudším církvím.**
- 3. Za světlo Ducha Svatého pro správné uspořádání životních hodnot.**

Svatý Ondřej Kim Tae-gon, kněz, Pavel Chong Ha-sang a druhové, mučedníci – památka 20. září

Křesťanství se dostalo do Koreje v 18. století prostřednictvím několika laiků, kteří přinesli z Číny katolické knihy. Toto prvokřesťanské společenství bylo vedeno a udržováno téměř výhradně laiky. První kněží z Francie tajně vstoupili do země teprve v roce 1836. V té době už tam žilo několik tisíc křesťanů. Svou věrnost Kristu dosvědčovali i v dobách častých pronásledování. První biskup francouzského původu, Vavřinec Imbert, zemřel mučednickou smrtí 21.IX.1839. Nejvíce křesťanů bylo umučeno při pronásledování v letech 1839, 1846 a 1866. Papež Jan Pavel II. při své pastorační návštěvě v Koreji 6. V. 1984 prohlásil 103 z nich za svaté. Mezi nimi zaujímají přední místo první korejský kněz Ondřej Kim Tae-gon a horlivý laický apoštol Pavel Chong Ha-sang; ostatní jsou převážně laici: muži i ženy, ženatí i svobodní, starci, mládež i děti.

Ondřej Kim Tae-gon byl syn konvertitů. Narodil se r. 1821. Jeho otec zemřel mučednickou smrtí r. 1839. V 15 letech byl pokřtěn francouzským misionářem. Chtěl být knězem a byl proto poslán na studia do tehdejší portugalské kolonie Macaa (poblíž Hongkongu). Byl vysvěcen na jáhna, vrátil se sám do Soulu a konal ve své zemi misionářskou činnost. V r. 1845 se jako kapitán rybářské lodi přeplavil do Šanghaje a byl tam vysvěcen na kněze. Při zpáteční cestě se mu podařilo přivést do země dva francouzské misionáře. Po roce působení v Soulu byl však zatčen, mučen a popraven dne 16. září 1846. Jeho ostatky jsou uloženy v kapli kněžského semináře dnešního arcibiskupství v Soulu.

Pavel Chong Ha-sang byl laický kazatel a katecheta. Narodil se r. 1795 a byl popraven v r. 1839 v Soulu.

Z posledního dopisu sv. Ondřeje uvádíme:

Konejte tedy vůli Boží a celým srdcem bojujte pro nebeského vůdce Ježíše, a přemáhejte zlého ducha tohoto světa, vždyť Kristus už ho přemohl.

Žádám vás, neopomíjejte bratrskou lásku, ale navzájem si pomáhejte a vytrvejte až do doby,

Sv. Ondřej Kim Tae-gon

kdy se Pán nad námi smiluje a zbaví nás soužení.

Je nás tu dvacet a s pomocí Boží se dosud všichni dobře drží. Bude-li někdo zabit, žádám vás, abyste se starali o jeho rodinu. Je toho ještě mnoho, co bych vám měl říci, ale jak to mohu vyjádřit písemně? Končím dopis. Protože už máme velmi blízko k rozhodujícímu zápasu, snažně vás prosím, žijte věrně z víry, abyste jednou vešli tam, kde se budeme radovat jedni z druhých v nebeské blaženosti. Zdravím vás políbením lásky a pokoje.

Podle Internetu (Santiebeati, Heiligenlexikon) a Denní modlitby církve.

MP

Zprávy z farnosti

I o prázdninách se v naší farnosti uskutečnilo několik radostných událostí.

V neděli 19. srpna

po nedělních bohoslužbách v kostele sv. Jana Nepomuckého byl konvalidován sňatek manželů Janatkových a zároveň pokřtěna jejich dcera Elena.

V neděli 26. srpna

v kostele sv. Jana Nepomuckého pokřtil P. Lohelius tři děti – Adama, Žofii a Cyrila.

Spolu s celou církví se radujeme a manželům i všem novokřtěncům přejeme hodně síly a pomoci Ducha sv. k dalšímu růstu v křesťanské víře.

HLASY NÁRODA

7/2012

Malý výlet do Ameriky

Dojmy jedné řeholní sestry z návštěvy „Nového světa“

Navštívila jsem USA, stát Nebraska, klášter řeholních sester v městě Lincoln. Je to země krátké historie, země kukuřičných klasů, nedozrnlých plání, bouřlivé i modré oblohy, neustálého větru i nebezpečí tornáda. Co krok to míle ... a kopec nikde. Města jsou jednotvárná, bezpečně nízké domy v barvě písku, školy, kostely v cihlové barvě, kolem domku trávník, před garáží auto, pěšáci žadní, školáci ve školních autobusech nebo v autech s rodiči. Samotní žáci od 16 let řídí svá auta (u škol jsou parkovací místa i na 300 aut).

Sestry jsou učitelkami na katolických školách, asistentkami u postižených dětí a žáků, mezi laickými učiteli a školními kněžími. Vztahy mezi učiteli a žáky jsou velice přátelské. U každé školy je kaple, kostel. Vyučování je až do odpoledních hodin, ale zahrnuje také „naši“ mimoškolní činnost a „kroužky“, ze kterých pak vše vystavují – ruční práce, výrobky v dílnách, sportovní medaile. Žáci hodnotí své učitele. Šéfka hudební výchovy organizuje celoškolní koncert pro rodiče a přátele školy. Pozoruhodné je, že ve školní tělocvičně probíhá polední piknik, je to praktické využití místa, nepřekračují hygienické normy, vše probíhá čistě a podle zásad stravování. Teplé jídlo mají až večer doma.

Stát podporuje a podílí se na sociálních projektech, církev do projektu vstupuje finančně a duchovně. Při návštěvě domova důchodců jsme potkali hodně dobrovolníků z řad důchodců, mládeže i příbuzných, stojí o to být nápomocní. Všude se pohybuje tolik lidí, přátelsky se hlásí, žasne se dlouhý čas i jen nad barevným knoflíčkem, známí i neznámí zdraví typickým „Hellou!“

Co Američan, to české příjmení. Když řekneš, že jsi Čech, zeptají se česky „jak se máš?“ Ale český jazyk používají jen staří rodiče, když nechtějí, aby potomci věděli, co si povídají.

Dokázala bych tam žít, ale toužila bych po blízkosti hor, lesů, horských údolí a přírody. Pro zkušenost stojí za to se vydat za velkou louží, ale nic není zadarmo. Chleba je o dvou kůrkách, učít se

musí, abych tím překonala jazykovou bariéru. Je to o svobodě, chuti dosáhnout cíle a uvědomování si darů Božích.

Chválím a děkuji, Bože, za Tvé dary, zvláště za letadlový zázrak, za dar slunce a jas oblohy, za blízkost Tvé všemohoucnosti na mých cestách s Tvým požehnáním.

To, co Amerika opravdu má, je srdečnost, přátelství, vstřícnost, zájem o druhého, velké možnosti bez hranic. Bez slova (po)rozumění pro mě nerozumějící vznik úsměvných přátelství. Oni jsou bez problému – problém jsem měla já, že neumím ani to americké „jak se máš“.

S. M. Benicie OS
Česká republika

Pozn. Tento článek z českého krajanického měsíčníku vycházejícího v USA, Nebraska dostala v dopise od svého, tam žijícího bratra, naše farnice paní M. Vacková. Jako velmi zajímavý dokument současného křesťanského života české menšiny v tomto americkém státě jej poskytla naší redakci k otištění. Upřímně děkujeme.

OKÉNKO VÍRY

SOCIÁLNÍ SPRAVEDLNOST

411. Jak společnost zajišťuje sociální spravedlnost?

Společnost zajišťuje sociální spravedlnost, když respektuje důstojnost a práva lidské osoby, která jsou vlastním cílem společnosti. Kromě toho společnost uskutečňuje sociální spravedlnost, která je spojena se společným dobrem a s výkonem autority, když vytváří podmínky, které umožňují sdružením a jednotlivcům dosahovat toho, nač mají právo.

412. Na čem se zakládá rovnost všech lidí?

Všichni lidé se těší stejné důstojnosti a mají stejná základní práva, protože jsou stvořeni k Božímu obrazu a obdařeni stejnou rozumovou duší, mají stejnou přirozenost a stejný původ a v Kristu, jediném Spasiteli, jsou povoláni k účasti na téže božské blaženosti.

413. Jak hodnotit rozdíly mezi lidmi?

Existují nespravedlivé hospodářské a sociální rozdíly, které postihují miliony lidských bytostí; ty jsou v jasném rozporu s evangeliem, odporují spravedlnosti, důstojnosti osob a míru. Existují však i rozdíly mezi lidmi, způsobené různými faktory, které zapadají do Božího plánu. Bůh chce, aby každý dostával od druhých to, co potřebuje, a aby ti, kteří mají zvláštní „hřivny“, sdíleli je s druhými. Takové rozdíly povzbuzují a často zavazují osoby k velkodušnosti, laskavosti a sdílení dober a vybízejí kultury k vzájemnému obohacování.

414. Jak se projevuje lidská solidarita?

Solidarita, pramenící z lidského a křesťanského bratrství, se projevuje především spravedlivým rozdělováním dober, spravedlivou odměnou za práci a úsilím o spravedlivější společenský řád. Ctnost solidarity také uskutečňuje sdílení duchovních dober víry, která jsou ještě důležitější než dobra hmotná.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, ThD., M. Brůčková, M. Práger, O. Vaněček
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné